

אלא לרב דאמר:
 בשיש בהן ארבעה - מחלוקת,
 אבל אין בהן ארבעה - דברי הכל כשרה;
 היכי דמי?
 אי דאית בהו ארבעה -
 למה להו לאיצטרופי?
 אי דלית בהו ארבעה -
 אמאי?
 והא קנים בעלמא נינהו! ?
 לעולם דאית בהו ארבעה,
 ומאי מצטרפין?
 מצטרפין לארבע אמות מן הצד.

תניא רבי כוותיה דרב,
 תניא כוותיה דשמואל.

תניא כוותיה דרב:
 סככה בנסרים של ארז שאין בהן ארבעה טפחים - רבי
 דברי הכל כשרה;
 יש בהן ארבעה -
 רבי מאיר פוסל;
 ורבי יהודה מכשיר.
 אמר רבי יהודה:
 מעשה בשעת הסכנה,
 שהביאנו נסרים שהיו בהן ארבעה,
 וסיכנו על גבי מרפסת,
 וישבנו תחתיהן.
 אמרו לו:
 משם ראייה?
 אין שעת הסכנה ראייה!

תניא כוותיה דשמואל:
 סככה בנסרים של ארז שיש בהן ארבעה טפחים - רבי
 דברי הכל פסולה;
 אין בהן ארבעה -
 רבי מאיר פוסל;
 ורבי יהודה מכשיר;

אין בהן ארבעה,
 ואפילו פחות משלשה?
 קנים רבי בעלמא נינהו! ?
 אמר רב פפא: הכי קאמר -
 יש בהן ארבעה - דברי הכל פסולה;
 פחות משלשה - דברי הכל כשרה,
 מאי טעמא?
 קנים בעלמא נינהו;
 כי פליגי -
 משלשה ועד רבי ארבעה;
 מר סבר -
 כיון דליתנהו שיעור מקום - לא גזרינן,
 ומר סבר -
 כיון דנפקי להו מתורת לבוד - גזרינן.

תנן (כאן):
 נתן עליה נסר שהוא רחב ארבעה טפחים - כשרה,
 ובלבד שלא יישן תחתיו;
 בשלמא לשמואל דאמר:
 בשאין בהן ארבעה - מחלוקת,
 אבל יש בהן ארבעה - דברי הכל פסולה -
 משום הכי לא יישן תחתיו;
 אלא לרב דאמר:
 בשיש בהן ארבעה - מחלוקת,
 אבל אין בהן ארבעה - דברי הכל כשרה -
 לרבי יהודה אמאי לא יישן תחתיו! ?
 מי סברת דברי הכל היא?
 סיפא אתאן לרבי מאיר.

תא שמע:
 יד: שני סדינין - מצטרפין, °
 שני נסרין - אין מצטרפין;
 רבי מאיר אומר:
 אף נסרין כסדינין;
 בשלמא לשמואל דאמר:
 בשאין בהן ארבעה - מחלוקת,
 אבל יש בהן ארבעה - דברי הכל פסולה,
 מאי מצטרפין? מצטרפין לארבעה;

רשי

לשמואל כו'. נוקמא להך פלוגתא נמי בשאין בהן ד' וקאמר רבי יהודה שני נסרים של שלשה טפחים ואע"ג דנפיק מתורת לבוד אין מצטרפין לפוסלה שאף כולה מסככין בהן ורבי מאיר אומר נסרים מצטרפין לארבעה אם באמצע סוכה הן לפוסלה: למה לי לאיצטרופי. דקא אמר ר"מ נסרים כסדינין ומצטרפין חדא מינייהו פסלה לה: קנים בעלמא נינהו. דהא אמר רב אין בהן ארבעה דברי הכל כשרה: לארבע אמות מן הצד. דמן הצד אין סכך פסול פוסל אלא בד' אמות דבבציר מהכי גמירי דופן עקומה וקאמר רבי יהודה שני נסרים של ארבעה ארבעה וכן סידר והולך עד ד"א אין מצטרפין שאף כולה ראוי לסכך בהן דלית ליה גזרת תקרה: בשעת הסכנה. שגורו גוים שמד^א על המצות: והביאנו נסרים. שאין הגוים^א מכירין שתהא לשם סוכה:

אין בהן ארבעה. קפסיל ר' מאיר: אפילו בפחותות משלש. בתמיה הא קנים בעלמא נינהו וא"כ במאי מכשר: א"ר פפא הכי קאמר. שמואל יש בהן ארבעה דברי הכל פסולה כו': שיעור מקום. דאין רשות בפחות מארבעה: לא גזרינן. משום תקרה דלא חשיבי לעשות תקרה מהן: כיון דנפקי מתורת לבוד. שאם היה אויר במקום אחד מהם לא מצי למימר לבוד חשיבי להיות דומות לתקרה וגזרינן: תנן נתן עליה נסר כו'. קא סלקא דעתיה דברי הכל היא וכשרה וכגון שנתנו מן הצד דאמרינן דופן עקומה ולא חשיב סכך למיפסלה: שני סדינין מצטרפין. לארבעה טפחים לפסול בסוכה משום סכך פסול שסיכך בדבר המקבל טומאה וסכך פסול באמצע פוסל בארבעה: שני נסרים אין מצטרפין. לפוסלה דאפילו כולה מסוככת בהן כשרה ור' יהודה היא: בשלמא